

Insuper qd e ho dicit, creaturam dno ab eis
 unione. Sed qd dicitur in fiat talis creatio, qd dicitur idem
 est dicere ho creati, ac hinc eius mod, et sic creati,
 qd e unum. Atq; jhi qnd loquuti d hie uidentur sup-
 ponere n. ut p pibus specialibus, & principalibus, ut e p
 unione minus principali, qnd autem loquuti d nra ui-
 denti supponere qd illius uide recognita. Fratem pui-
 nendo ab eius unionibus, si d hie igitur qnd maiorem
 rationem qd addi, t fuste pnta, qd male loquuti snt,
 et ne mihi aures stundas e. qd qnd d uocabulo qd
 ego n imponi, et accipi a jhis tali, qd igitur uel uere
 ~~~~~

DISPUTATIO

De ca efficienti.

In primis uertum e dari iam efficientem ut ois ca-
 tholici tenent. Dico Thoma C. 2. q. 1. ar. 1.
 qd si, ar. 2. In Meth. deff. 27. qd ex peria
 uidentur in uellem illuminare ignem calefacere aquam
 frigidare. nec dicitur tum id fieri a Deo ad qd nti-
 am, sed ignis, et aqua, nam si id permit a robles
 qd n frigidare ad qd nti am ignis e calefacit ad qd
 nti am aqua. In pti d Scriptura Genesio 1.
 Germinet terra herbam uirentem, & facientem
 fructum, & Luca 21 ois arboris qd glucunt iam ex-
 re fructum, qd loca si rite intelliganti de uolunt da-
 biunt. ~~~~~

De p Platonicis: mis opandi pfectior det tri-
 bui Deo: sed qd factus e, qd Dey opperetur solus,
 qm

Definición q. 5. illam male
videtur q. autem, ut forte dicitur in
natura et ad quae agnoscenda sit dicitur, sicut in
e. sicut agnoscenda, dependentia in effluo et in e. g. hinc
proximum, et in q. sicut sit qd. dicitur.

Et ut q. in dicitur in efficiens: dicitur in
re, et patiens: q. re e. illa, q. in influit in effluo, ut in
sicut in utilitatem, ignis in fumum: paria q. in inuenit
effluo postulare nati a tali ead. in patiens e. illa, q.
dicitur aliquid, qd. ipsi videtur effluo operari, ut statum
erat e. ad patiens in sicut: nam efficiens patiens aut e.
patiens ex se ead. aut patiens ex se effluo: patiens ex se
e. dicitur illa, q. patiens adiungitur ead. q. re, ut in p. a. q.
patiens adiungitur naturae, q. re e. in natura patiens ex
se e. dicitur illa, q. e. in ordo ad effluo, q. patiens adiungitur
e. effluo q. re, q. patiens se hinc sicut, q. re in patiens ter
aut inuenit, nam hinc patiens adiungitur sicut, q. sola e. q.
re effluo sicut.

Dicitur 2. in ead. phisicam, et moralem: phisica e. illa,
q. phisica influit in effluo, ut oculi in uisionem, ignis
in calorem: moralis e. illa, q. phisica n. influit, e. hinc in-
putati effluo, ut imparens, uel q. uadens.

Dicitur 3. e. in principalis, et instrumentalis, qd. uo. sit
e. principalis, et instrumentalis e. qd. et nouo magis dis-
tributio scatur, q. s. in metaph. lib. 1. sect. 2. n. 28
stratades in phisica lib. 9. n. 29. sicut ibid. lib. 1. n.
n. 25, tenent ead. principalis e. illam, q. e. 29.
et magis nobilis, qm. effluo, hinc q. uitem nalem
ad illam p. uentum.

Or

In liut. Aug. Deusi in principali in creatur-
 atum, unus ignis in absteru, calor in calory, item aia in
 prarum et illarum auum: iam instrumentalem dicit ee
 illam, q' t' ignobilior suo esse, t' t' sit op, t' magno-
 bili, n' t' h'it proportionem naturam, ut ab ea r'at' et i
 eff'is nalis: sic hanitas spirit' Domini dicit' in in-
 strumentali miraculorum, v.g. reptationis uisus, auditus, na-
 t' hanitas sit pfectior his eff'ib' n' h'it uistem naturam ad
 illos: sic et unus Angelus creat' dicitur aliam ignobili-
 orem n' e' in instrumentali d'esse uistij nali ad illam
 pducendum

Diff'at' in pot' ee v' ad imperfectior suo esse et si ad
 illam nali uiste narrat' dicenda sit in instrumentali.
 Aff'at' q' s' uistat' n' id, et q' Aug. uistat' n' at: r'at'
 explicandi has iij' h'it n' e' maior facultas uisendi
 aliq' d'fectis: un' infert' i' instrumentum. uale uis-
 tui in uis instrumenti ex eo q' accipiat a ead' principali
 uistem, et eusem uisendi nam semen arbori uale
 illa accipit indubitem, et in uis' dicit' in r'um arbor-
 uis.

Infert' 2°: male uisui instrumenti in eo, q' n'
 moueat nisi matum, iam uis' principalem in ead' n'
 mite moueat nam ex hoc s' m'is explandi r'at' r'at' ma-
 llam. cam e' ad ee principalem, i' nulla moueat, nisi
 m'ita a i' dicit' semen e' instrumentum arbori et in g'ndis
 gerat' aliam arborem n' r'at' moueat ab illa uis' exis-
 um e', sigt' pot' uisore, q' ea principali iam tunc n'
 uis' t' sit ualde d'p' g'ng.

Infert' 3°: male uisui instrumenti in eo, q' ope-
 rest

vel aliq. quum, nam in Baptismo male dicitur a malo
ca. in tali gratia, quod dicitur aliq. quum in ipsa gratia
item illud est in instrumentaliter usque Beata, quod pu-
cat aliq. quum, in illa.

Inferri 4.º: male videtur inferri in eo, quod be-
beat prius recipere aliq. in yabum, et glitum a
ca. principali: nam gratia Baptismo male dicitur multo post
dicitur instrumentaliter aqua, quod opus sit recipere ali-
quod glitum: item habitus Christi domini dicitur a
matris ca. instrumentaliter miraculum, quod recipiat ali-
quam glitum. Inferri 5.º: male videtur iam in-
strumentalem in eo, quod nulla illi in ipse respondet
falsitas, nam si unus Angelus assumat a Deo ad-
andem alium eiusdem speciei est illius in instrumenta-
li, si in nulla falsitas daretur in Angeli plures, quod non
corresponderet procepi.

Exeg. hoc, S. d. cum principali est illam,
quod in agendo subordinet sibi aliam, et agit, ut quod est
non cum instrumentaliter est illam, quod in agendo sub-
ordinet alteri: n. hoc dicitur: quia ex hoc, quod videtur de in-
cum 2.º est instrumentaliter, quia in agente subordina-
ti alteri, nempe Deo operanti, ut quod, nam in dicta
in ea operari ut quod est ultimo denominari, et quod aliam
cum 1.º est cum principalem: sed quod dicitur spiritum
est cum principalem tantum, et facit id instru-
mentalem, nam, quod facit videtur spiritum et dicit
quod minus spiritum denominari ut quod.

Subsectio 1.º

ed

Quod sit causa efficiens totalis, et partialis uni-
versa, et equevalens

Distinuitur causa efficiens in totalem, et partialem: causa totalis
est illa, quae habet ad gratiam uisibilem ad operandum eundem, par-
tialis uero, quae illam non habet. Sunt alii tamen totalem, et
ad gratiam esse illam, quae non requirit aliam eiusdem generis, et ordi-
nis, tamen partialem, et inad gratiam esse illam, quae requirit ali-
am eiusdem ordinis, et generis: dicitur eiusdem generis, quae be-
ne potest in totali regredi, utrumque in alterius generis, nam
causa efficiens totalis requirit quorsum in maiori, et finali-
ter, et si non desinit esse in totali: dicitur eiusdem
ordinis, quae in 2^a totali non desinit esse in totali, et egerit
quorsum in 1^a, et est diuisi ordinis.

Quoniam cognoscenda sit causa totalis ad gratiam dicitur
quod dappus tamen ad gratiam cognoscendam est ea correpti-
nentia habetur in esse, ita ut illa sit ad gratiam, quae et fra-
ter et eminenter dicitur esse partialis, quae in esse reperit
nisi, illa inad gratiam, cui una, et altera tantum habetur
per in esse.

Quod si magis dicitur impugnari ab hinc, quod de-
us mittit suam quorsum in creatura, et si dicitur im-
minenter esse partialis effectus creati: quod tamen una causa sta-
nat esse partialis effectus non in reppet notitiam alte-
lius causa, et regit non ideo exite totalis 2° quod unum
ignis dicitur esse partialis alterius, et si mittit suam,
imo egerit quorsum Dei: deum per. Et placet esse in-
ad gratiam in filio, et nulla est in filio partialis, quae non sit
in

in g; & nulla q n. sit in materia

Q. S. de stat. 2.º d. iij. n.º 224 assignat hujusmodi regulam ad cognoscendam causam totalem & partem: i.º qd id in liget et alia q hujus in ipse regentur alioq. p. datur, qd n. relucet in ead. in istis in orbe ad uisionem Beatam indiget lumine gloria, qd in uisionem Beata datur signali q n. relucet in istis & datur uitalita, q n. relucet in lumine: 2.º qd id in liget alia q hujus est nobilitas signa ead. hinc oritur, qd talis n. sit in alioq. in ignis, maius uis ignis in calore, qd id n. negat alia, q hujus dicitur gloria est, & q hujus est n. nobilitas ead.

Q. uo homines nullam in hac materia nullam dicitur et nec ullam assignari possit deperit uel in illam, sed in partibus eandem, qd est effusum uarietate uidentem sensu prudentes ipse hic & nunt. dicitur ad hunc, & in alioq. ad effusum: et ita uidentem est qd hinc in partibus d. nomine, et qd pendet ab acceptione in q nulla maiore assignari uis, qd in istis uis.

Q. uo est inefficiens in uniuersam, et equa: uniuersa est in ipse ipse & suo effu, equa uo dicitur qd a suo effu una hanc diuisionem uide S. de uisum n.º 228. Q. uo est causalitas in efficiens. Q. uo est qd in S. Anthoni, collatione, et uisus At. qd, qd illa est causalitas diuina, qd in ipse pendet a ead, et ita in ead. pendet effu: sed ita uisus ad: qd est. Q. uo est effu: qd n. est causalitas, hoc n. dicitur ab effu. Q. uo est effu, ut q, & ead, et ut qd est, negs antecedens.

Efficacia e id, qd in denotati in: ut in n. de
 notati tale p. asini: at si, qd p. p. acta ase, q. b. g.
 Sub p. dicitur autum adhuc sub denotati illius: qd
 Dicitur mag. causalitas e id p. qd in denotati
 in, hoc e. in in au 2°, rdo, denotati in in au 2°
 neg. mag. e. dicitur p. b. dicitur: p. p. acta ase denotati
 talis in p. dicitur aut relative in rdo in ca. rdo, rdo
 denotati talis in au n. p. dicitur denotati in p. dicitur in
 p. dicitur, neg.

Subiectio 2^a

V. Efficacia requirit existiam ad eadem

Inter rationes qd requirit ad efficiens ad causanda
 e. dicitur, qd mo. dicitur qd necessitate requirit existiam
 ut opponitur ad efficiens. De n. tantum p. dicitur
 qd dicitur requirit p. dicitur, qd illud, qd nihil e, nec dicitur
 m. p. dicitur p. dicitur ad aliquid reale operandum, in m. p.
 p. dicitur p. dicitur, qd nihil e, ad aliquid operandum
 dicitur qd dicitur, qd qd nihil e, in n. p. dicitur in dicitur
 reale, qd in n. existens nihil e. au. qd n. p. dicitur in
 reale causare, e. requirit ad efficiens, ut tot re-
 quit dicitur existiam.

Quid e. qd ad n. minus la. indet a p. dicitur, qd
 qd a p. dicitur: ut ad n. dicitur p. dicitur e. in n. p. dicitur
 ante: qd neg. sine p. dicitur existente. P. dicitur e.
 e. immediata, e. p. dicitur, ac p. dicitur dependente p. dicitur
 ad p. dicitur: qd ut mo. dicitur requirit existiam
 extrinsecam sic e. ad. S. qd in n. p. dicitur e.
 ad, e. p. dicitur, t. e. dicitur illud p. dicitur, t. n. p. dicitur.

hoo

hō intentum: si nō sit ē implicatio in hō, nō potest p̄ se aliquid agere, q̄ nō debet p̄ se, q̄ potest agere, ac p̄ se ē iustus agendi, q̄ agit, et oī iustus agendi, q̄ nō existit eo.

¶ Tandem, q̄ si res p̄t operari antequam sit ē operabile postquam fuit, ac p̄t sit hō videtur in iusti p̄t motem, atq; ceteri possunt videre sine p̄t. P̄tente existens nō ē videtur, nō videtur, i' nō dicitur ab operari. Hanc sententiam tenet S. in theologia de p̄t 28, lect. 1^a, n. 2°, et 2° philosophum, cap. 2°, p̄t 2°, et 2°, P̄tente, Albertus mag. p̄tente in p̄t de p̄t 6°, et 7°, ibidem de p̄t 7°, lect. 1^a, P̄tente, et alii, et S. d. tractu 2°, et 3°, n. 2541.

¶ Contrariam sententiam tenent Capricornus in 2° definitione 28, p̄t unia, et alii in 2° definitione 9°, p̄t 2°, n. 3°, et p̄t p̄tente Valencia, et alii, apud S. L. videri tenet, n. 239, et p̄t Opponit 2° Sacramenta non agunt nisi p̄tente q̄iam p̄tente, et p̄tente illam p̄tente non existunt, et p̄tente q̄iam p̄tente Sacramenta v.g. Verba absolute significat Sacramenta. Hic nō p̄tente q̄iam, nisi p̄tente ultime p̄tente, et p̄tente. Et p̄tente ultimo p̄tente, et p̄tente nō existunt et p̄tente q̄iam p̄tente motem recipiunt, q̄ Sacerdos licet lego te absolvo, id motem p̄tente in iusti q̄ p̄tente nō existit motem nō debet in iusti q̄ p̄tente Sacramenta p̄tente q̄iam nō existunt, nisi p̄tente ultimam p̄tente, et indubitabile.

¶ Quod 2° nō videtur nisi q̄ p̄tente agente Sacramenta nō p̄tente q̄iam p̄tente, et motem. Et 2° p̄tente S. d. Disputata, et alii agentibus Sacramenta p̄tente

Lucas

ducere gratiam quodammodo. Unde sacramenta produunt
 gratiam non existunt quod ad seipsum sui gratia, sed quod ad ultimum
 sui complementum, & in diuisibile, nego minore modo
 hoc sufficit, ut tunc sacramentum dicatur gratiam causare quodam
 nam quodammodo aliquid quod sui gratiam aliquid facit, tunc facere bonitati
 ut hoc non per se tunc videtur, sed per gratiam videndi, & tunc hoc dicitur.
 Et videtur, quod hoc non per se tunc tangit planum, & illud tangit
 quod solum punctum indiuisibile & tunc tunc quod hoc planum tan-
 gere dicitur.

Ergo quod hoc non dicitur attingere planum quod ultimum
 indiuisibile si reliqua gratia non existant: quod nego. Sacramentum potest
 dici producere gratiam quod ultimum in diuisibile, & sui complemen-
 tum, si latere gratia non existant. Sed ego uiam dignitatis quod in
 rebus quod sunt quod multum accommodant etiam non uia rerum, si
 non successus sint satis & dicitur unius gratia, ut in tunc re-
 dundat de nomine, non ita ut in rebus quod manentibus, quod hoc quod
 hoc quod si separata extant non faciunt unum tunc,
 & si in unum non sint non produunt effectum.

Ergo nego: Deus potest supere indyktam a patre: quod
 & existam. Nego uiam dignitatis, & ego nego, quod aliu-
 bi hic est aliquid, et existit, quod hic grande obedi-
 entiam, ut dicitur a Deo, ad aliquid producendum, atque
 res quod non existit, & nulli hic est, nihil, ac gratia non
 hic potest obedientiam ad aliquid producendum, ideo
 quod potest Deus supere indyktam, non uia existam.

Ergo nego: non moriuntur nisi uoluntate: sed uolun-
 tate quod moriuntur mutantur reales, quod existant: quod
 poterunt operari, quod existant. Et explicando magis:

genere uiste semine, qd hie existiam, nam uisus te n.
pducit aliam in rigore nri. fant uim, ut ca. usti qdij
pducit rmen, & denominatione qdij ad semine uelut
si ultimo uideat denominatione arborem.

Oppositi: in finali pot esse nalis, qn ex-
tat: qd hie efficiens. Dicoqz anq, qn extat realiter, qd
qn extat in tergo nalis, nego anq, imo in fit argum.
nam finis n pot operari, qn heat existiam in tergo na-
lend: qd nu efficiens, qn heat existiam realiter. nota,
qd si finis dicitur in realy intelligit q ut opponit en-
ti rre.

Enig: optat pot pendere ab illa n. cui ten-
te: qd & ab illa n. ex tate. Nego uiam: qd inf-
luit rre obtum in uim, qd heat n. men. papiue
faminando, ad qd n. requirit operari, & requirit, nec
existere delectat existo hie mustui, q pot uinere
se pingui, n. in ringer, q ab iud. suffiat he-
re se papiue, ad sam uis requirit operari.

Collig: hanc sem Chriph dimini ante sui
uictram n. gloriare griam in fidelibus tanim in tra
pnuam, id n. est qd hie moralis, qd hie uicte. Dico
pugit Chriph meritis illam, qd ferat uicte, ut
notant. I. I. hie griam imi pte feram n. de-
uere effue ad pnam pntis rem peccatoris, nec
de pntis uicte pntis ad generand ipiue
pntis.

Subiectio:
Idem possit se ipsum reducere.

2° ratio q^{ue} requiritur ad sapandum est distinctio inter eand^{em} et effici^{entem} he
 2° ratio requiritur h^{oc}, nam unum est ad se ipsum n^{on} dicitur ad p^{ri}ncipia
 ut videtur diu^{er}s^{im}; lectum in p^{ri}ncipio id n^{on} potest se ipsum est p^{ro}du-
 ce, r^{ati}o est, q^{ui}a impl^{et} q^{ui} ad realit^{er} est est p^{ri}ncipio n^{on}
 existente: q^{ui}o impl^{et}, q^{ui} aliq^{ui} est sibi h^{ab}e^{re} exist^{ent}iam, p^{ro} acim^{us}
 a se dignam, h^{ab}e^{re} idem n^{on} potest p^{ro}poni ad se ipsum: at u^o
 ea p^{ro}poni t^{er} ad effici^{entem}. ~

Resp^o: utrum ist^{ae} sui cognitionum effici^{entes}: id eand^{em}
 ignis causata a ligno est utrum sui ipsius, ut p^{ro}ter in hoc
 iactis s^{ed} p^{ro} ill^{is} est ignis, nam h^{ab}e^{re} s^{ed} p^{ro} h^{ab}e^{re} r^{ati}o
 cognitionem. respondet h^{oc} se ipsum: q^{ui}o sunt eand^{em} cogniti^o
 ist^{ae} se ipsam effici^{entes}, et respondet n^{on} requirit, q^{ui} effici^{ent}
 dignit^{er} ad effici^{entem}. ~

Q^{uestio} 2° in diuisione sup^{ra} 18, n° 50, nat^{ur}is n^{on} dicit
 ill^{ud} est u^o q^{ui}do est utrum p^{ro} se u^o r^{ati}o in est mediant^e sui
 ip^{si}, n^{on} u^o q^{ui}do u^o r^{ati}o p^{ro} aliq^{ui} est p^{ro} se in se ip^{si}.
 Sicut alii s^{ed} h^{oc} cognitionem p^{ro} se ip^{si} sumptam de quib^{us}
 alia a se ipsa sumpta sit r^{ati}o aliq^{ui}, q^{ui} distinctio istit in
 se causantem et causatum: at u^o n^{on} dicitur q^{ui} p^{ro} se
 p^{ro}ducere, nam ist p^{ro}ductio u^o p^{ro}ponit ip^{si} n^{on} est, et
 nihil p^{ro} p^{ro}ducere a n^{on} est. ~

Solu^{ti}o diff^{er}entia: p^{ro} idem p^{ro}ter a ip^{si}, dicitur re-
 p^{ro}ducere, V. g. V. Angelus p^{ro}ter a p^{ro}ter a Deo, ad h^{oc}
 ut se ipsum u^o r^{ati}o, n^{on} rep^{ro}ducatur ita ut sit id in ad q^{ui} d^{icit}
 seu p^{ro}ducitur sui ipsius. Affert p^{ro} S. in metaph^{ysicis} sup^{ra}
 21, sect. 5°, et sup^{ra} 26, sect. 4°, et d^{icit} Eucharistia sup^{ra}
 29, sect. 2°, et sup^{ra} 30, sect. 4°, et p^{ro} d^{icit} sup^{ra} 26, sect.
 2°, n° 2°, in p^{ro}ter in p^{ro}ter sup^{ra} 2°, n° 1°, et 2°, et
 mag^{is} in p^{ro}ter sup^{ra} 29, sect. 2°, n° 1°; p^{ro}ter ist q^{ui}o nulla
 10

in hoc apparet implicantiā: qđ vñ pñ vñ, qđ in alijs dicitur
et est in dñs distinctio inter idem, et in ipsum, id hoc n. dicitur
fat, nam pñcipium dicitur, seu inflatum, a qđ quirit
es rales dicitur ab esse reducto, saltem distinctione in-
identitatis ab inclusio: qđ dicitur

Sci 3.º: qđ idem n. pñt se ipsum i.º pducere, qđ n.
huc existant ad i.º pductionem, sed ad reductionem iam
huc existant qđ pñt idem se ipsum 2.º pducere. Sci 4.º:
qđ esse pñt ducere ad pducendum 2.º suam iam, ut se-
rent pñt. qđ idem ad se ipsum reducendum. qđ ut n. n. n.
ex pductione mediate n. minuit, id augeri sufficit. qđ huc: n. n.
vel pñt e.º pñt se ipsum, et se ipsum antecedere, multo mi-
nus pñt antecedere pñm, qđ ipsum antecedit: qđ in n.
impliat esse pducto mediate, pñt huc n. impliat in me-
diata.

Sci 5.º: qđ pñm qđ pductuum in dñs in opine-
one dñi Thoma regit pñm n. n. et includit rales.
om, ut dicitur tantum, qđ qđ ex illo rales. pñm
huc rales: is: pñm qđ pñm pñt e.º id, qđ rales
e.º rales, in opinione n. dñi pñm pñm pñm
pñm includit n. n. n. et rales, et huc huc dñs.
distinctio sufficientem ad pductionem rales in n. n. pñm
et: qđ id pñm dñm pñm includit. Deum et rales
scdm huc sufficientem distinctio ad pductionem rales
n. n. pñm: huc argum. summi a.º is: dñs

Contrariam in eam tenet p. Vazquez.º p. dñs.
176, n.º 36, et dñm 5.º in 3.º pñm dñs.º 175, n.º 35.
p. Jansen.º 1.º dñs.º 175, n.º 35, qđ idem pñt 2.º dñs.º V.
lenca, 5.º pñm, dñs.º 175, n.º 35, qđ idem pñt 2.º dñs.º

49

de Balano & Sacramento leg. 155, n. 277, p. Hestius
in phia leg. q. n. 174, S. in phia, dicitur 2. n.
259, Cardinalis de leg. Quiedo, et alii, q.
Quo dicitur 2. n. 2. n. e. principium p. se influens eia
aliud: sed idem n. e. aliud a se ipso: qd idem n. p. se redu-
cere se ipsum. Sed 2. n. 2. n. ga. p. se latius extendit prin-
cipium, qd. ia, ut p. in. Tunc qd idem p. se ipsum
reducere n. ut. ia, sed ut principium. J. d. 2. n. in 2. po-
to ma. 2. n. 2. n. e. aliud a se. ut p. se ipsum p. se e. causa
ut ferunt. stravit. qd. e. instrum. i. Deo in. ia. ut aliud
a se ipse sumpto. q. ut. e. ipse. Q. qd. iam reducunt ead-
em. e. aliud. ab ipse. dicitur n. nati. e. is. p. se ab
utroq. ac p. se adhuc. manifesti. definitio. ia. ~

Quo dicitur 2. n. 2. n. Spiritus Sanctus n. p. se dicitur a. J. d.
n. dicitur ab illo. 2. n. 2. n. qd. id. dicitur ab illo, ga. ab
illo p. se dicitur: qd. p. se dicitur nati. distinctio. Resist
p. se in. J. d. dicitur distinctio, in. e. reductionem
creato. illam. dicitur, nam. p. se dicitur reducens. dicitur re-
ali. ab ipse. p. se dicitur: ac p. se argum. nihil. 2. n. 2. n. ~

Quo dicitur 2. n. 2. n. ex hac dicitur inveniatur. Mysterium Trini-
tatis: si n. n. recipi. dicitur inter. p. se dicitur, et rem
p. se dicitur, ex duabus. p. se dicitur n. arguere. e. 2. n. 2. n. p. se
dicitur p. se dicitur, dicitur in. p. se dicitur, q. e. origo. Trini. tatis,
dicitur n. dicitur p. se dicitur. iam. e. p. se dicitur p. se dicitur se
2. n. 2. n. e. dicitur dicitur p. se dicitur. e. tantum. una. p. se
p. se dicitur. ~

Si respondeat n. p. se idem dicitur se ipsum nisi p.
elusionem, p. se dicitur dicitur, q. n. p. se dicitur in. J. d.
n.

n. satisfaciunt; sunt in stant; ad q. creaturam & supralicā in
Deo nata, ut sit impetabilis, visio. Dicitur: un. f. i. p. t.
2.º prona in Deum natus popus se pducit 2.º, si q. ex du-
abus pcedentibus n. argueret Trinitas psonarum.

Sed 1.º; qd effluat pnt elevari ad gducendum 2.º pri-
ncipium à q. gductus fuit, ut ignis B. gductus ab igne A.
elevari potest 2.º und. ratio ad 2.º gducendum ignem A. nec ob-
stat eleuatio pte, nam qd in creaty. i. supnale è in Deum na-
li: qd ex duabus pcedentibus n. facit arguere se hys psonis in De-
um, qd respondeat, ut ego et respondeam.

Contra 2.º: dem effluat creaty. pnt Trinitas fusi pple
aoni; car qd filius in Deum p. pple pductiones et gducit
n. potest in Deum è nate qd in hanc è supnale: ac
qnd potest p. 2.º pducere filium, et sic ex duabus pce-
dentibus n. argueret Trinitas psonarum: tunc filius 2.º è
3.º gducere potest Spiritum Sanctum, et sic n. ratio est, ut
ille sit gductiones in Deum.

Sed qd ad argum. in creaty. pnt idem elevari ad
gducendo 2.º se ipsum 2.º, et ad gducendum principium à q. pce-
dit gductum: atq. n. hoc 2.º n. potest in Deum repe-
niri ita nec pntiam: ad mto itaq. n. posse in Deo esse
qd qd in illi supnale: atq. ex nostra gn. n. infringi si
essetiam Trinitatis, qd ut dicimus posse hoc pnti supna-
li, et n. nate: n. autem ex eo qd supnale possit in
creaty. idem gducere 2.º principium gductuum sui, n. se-
quetur posse hic id exstare nate, ita nec regit posse illud
reperiri in Deo, si illi èt, et nate.

Est ratio huiusmodi, quod in his, quae naturaliter appetunt, inveniuntur una
 ad sufficientiam aliam, de qua dicitur in textibus, quod suffluunt, sicut autem
 in natura multa magis in A. non videtur huiusmodi suffluere: et
 tamen creatura possit Deum ad ostendendam suam gratiam effici
 ut res 2° conducat se, non sicut in Dignis hunc finem sibi
 operari, sed sicut operari ad intra ut natura, et sicut ferre non
 nisi naturae huiusmodi, non sicut huiusmodi efficiere, naturae autem huiusmodi
 huiusmodi suffluere.

Disputatio. Finis sufficienter remper, ut filius sit et a se
 tunc quod sicut huiusmodi suffluere, et sicut naturae. Sed
 2° nam 2^{am} hunc modum ducendi, quod dicitur quod huiusmodi
 in Dignis, nam iter non sicut sicut, ut filius sicut
 a se sit, et filius ut filius conducat se, ut D. filium
 sicut filium D. dicitur ad se sicut, et sic et ceteris, atque
 quod sicut non sicut sicut.

Probat 4° ratio aliquid esse rationem materiam, et pro
 tem non sicut sicut: quod est se producere efficiere. Bone sicut
 naturae: et hoc dicitur 2° in 2° sicut sicut, das ignis sicut
 uno clausi ad se 2° producere: quod est huiusmodi ad
 se sicut sicut 2°, et huiusmodi ad se mutuo informan-
 dum: res sicut sicut, quod sicut sicut responderint. In 2°
 una materia non sicut sicut ad substantiandum materiam,
 aliam materiam sicut, neque una sicut equi ad info-
 rmandam aliam sicut, et in hoc ratio non sicut ex
 differre distinctionis inter materiam, et aliam materiam: quod
 sicut non possit materia assumi ad substantiandum se ipsam
 materiam, sicut ad informandam se ipsam sicut
 non dicit inferri, quod non possit assumi ad producere
 um efficienter se ipsam 2° ex differre huiusmodi distinctionis

J. J.